

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 802/68

af 27. juni 1968

om den fælles definition af begrebet varers oprindelse

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artiklerne 111, 113, 155, 227 og 235,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

Medlemsstaterne skal bestemme eller kontrollere de indførte varers oprindelse, når anvendelsen af den fælles toldtarif, de kvantitative restriktioner og de andre bestemmelser i forbindelse med vareudvekslingen kræver dette;

medlemsstaterne skal bekræfte udførte varers oprindelse i alle de tilfælde, hvor en sådan bekræftelse kræves af indførselslandenes myndigheder, særligt når der er fordele forbundet med en sådan bekræftelse;

i begge de nævnte tilfælde anvender medlemsstaterne for tiden, i mangel af en international definition af begrebet varers oprindelse, deres egne regler med hensyn til bestemmelse, kontrol og bekræftelse af oprindelsen; de bestående forskelle mellem de enkelte staters regler kan føre såvel til uensartet anvendelse af den fælles toldtarif, de kvantitative restriktioner og de andre bestemmelser vedrørende samhandelen med tredjelande, som til uensartet udfærdigelse og udstedelse af oprindelsescertifikater for varer, der udføres til tredjelande;

det er derfor vigtigt, at der på dette område udarbejdes fælles regler for alle medlemsstater;

varer, der fuldt ud er fremstillet i et bestemt land uden anvendelse af materialer, der er indført fra andre lande, skal anses at have oprindelse i dette land, hvorfor det må fastlægges, hvilke varer der hører til denne gruppe;

som følge af udviklingen i den internationale handel og den fremadskridende internationale arbejdsdeling deltager virksomheder i forskellige lande i stadigt voksende omfang successivt i en vares fremstilling; det er derfor af betydning at fastlægge, hvilket af disse lande der skal anses som oprindelsesland for den pågældende vare;

det er berettiget som oprindelsesland at anse det land, i hvilket den sidste væsentlige og økonomisk berettigede bearbejdning eller forarbejdning er foretaget;

på nuværende stadium er det ikke muligt at definere begrebet oprindelse for mineralske olieprodukters vedkommende;

en vares oprindelse godtgøres i almindelighed ved et oprindelsescertifikat, der udfærdiges og udstedes af en myndighed eller et organ med behørig beføjelse hertil. Det må derfor præciseres, hvilke betingelser dette certifikat skal opfylde for at kunne anvendes som bevisdokument;

det er vigtigt at definere begrebet fællesskabsoprindelse, men når hensynet til eksporthandelen kræver det, kan det angives i oprindelsescertifikatet, at de pågældende varer har deres oprindelse i en medlemsstat;

det er vigtigt at sikre, at bestemmelserne i denne forordning anvendes på ensartet måde, og det er nødvendigt, at der fastsættes en fællesskabsfremgangsmåde, der gør det muligt at udstede de nødvendige gennemførelsesbestemmelser; med dette formål og med henblik på et snævert og effektivt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne er det påkrævet, at der nedsættes et udvalg;

bestemmelserne i denne forordning vedrører både handelspolitikken over for tredjelande og den frie varebevægelse inden for Fællesskabet, især den ensartede anvendelse af den fælles toldtarif; ud fra sidstnævnte synspunkt giver de pågældende artikler i traktaten ikke Fællesskabets institutioner hjemmel til at udstede bindende bestemmelser om den fælles definition af begrebet varers oprindelse; bestemmelserne i denne forordning må derfor også støtte sig på artikel 235,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I denne forordning defineres begrebet varers oprindelse med henblik på følgende formål:

- a) ensartet anvendelse af den fælles toldtarif, de kvantitative restriktioner og alle andre forholdsregler, der er truffet af Fællesskabet eller af medlemsstaterne med hensyn til vareindførslen;
- b) ensartet anvendelse af alle forholdsregler, der er truffet af Fællesskabet eller af medlemsstaterne med hensyn til vareudførslen;
- c) udfærdigelse og udstedelse af oprindelsescertifikater.

Artikel 2

Denne forordnings bestemmelser berører ikke de særlige regler, der gælder med hensyn til samhandelen mellem på den ene side Fællesskabet eller medlemsstaterne, og på den anden side de lande, over for hvilke Fællesskabet eller medlemsstaterne er bundet ved aftaler, der indebærer afvigelser fra mestbegunstigelsesklausulen, især aftaler om oprettelse af en toldunion eller en frihandelszone.

Artikel 3

Denne forordning finder ikke anvendelse på de i bilag I opførte mineralske olieprodukter. Oprindelsesbegrebet for disse produkter defineres senere.

Artikel 4

1. Varer, der fuldt ud er fremstillet i et land, har deres oprindelse i dette land.
2. Som varer, der fuldt ud er fremstillet i et land, anses:
 - a) mineralske produkter, der er udvundet inden for landets område;
 - b) vegetabiliske produkter, der er høstet i landet;
 - c) levende dyr, der er født og opdrættet i landet;
 - d) produkter, der hidrører fra levende dyr, der opdrættes i landet;
 - e) produkter, der hidrører fra jagt og fiskeri i landet;
 - f) produkter fra havfiskeri og andre produkter, der optages fra havet af skibe, der er registreret i landet eller er anmeldt til landets skibsregister og fører landets flag;
 - g) varer, der er fremstillet om bord på fabrikksskibe af produkter som nævnt under litra f) med oprindelse i landet, såfremt fabrikksskibene er registreret i landet eller er anmeldt til landets skibsregister og fører landets flag;

- h) produkter, der er udvundet af havets bund eller undergrund uden for territorialgrænsen, såfremt landet med henblik på udnyttelse har eneret på denne del af havbunden eller dens undergrund;
- i) affald og skrot, der hidrører fra fremstillingsvirksomhed, samt varer ude af brug, når de er indsamlet i landet og kun kan anvendes til genindvinning af råmaterialer;
- j) varer, der i landet udelukkende er fremstillet af de under litra a) til i) nævnte varer eller af deres biprodukter på ethvert fremstillingstrin.

Artikel 5

En vare, ved hvis fremstilling to eller flere lande har deltaget, har oprindelse i det land, hvor den sidste væsentlige og økonomisk berettigede bearbejdning eller forarbejdning har fundet sted, når denne er foretaget i en dertil udstyret virksomhed og har ført til fremstilling af et nyt produkt eller udgør et vigtigt trin i fremstillingen.

Artikel 6

Bearbejdning eller forarbejdning, hvorom det fastslås eller hvorom konstaterede kendsgerninger berettiger til en formodning om, at den udelukkende har haft til formål at omgå bestemmelser, der i Fællesskabet eller i medlemsstaterne anvendes på varer fra bestemte lande, kan på ingen måde medføre, at de således frembragte varer i medfør af artikel 5 anses at have oprindelse i det land, hvor bearbejdningen eller forarbejdningen er foretaget.

Artikel 7

Tilbehør, reservedele og værktøj, der leveres samtidig med redskaber, maskiner, apparater eller køretøjer, og til hvis normale udrustning de hører, anses at have samme oprindelse som de pågældende redskaber, maskiner, apparater eller køretøjer.

De betingelser, hvorunder den i foranstående stykke nævnte formodning om oprindelse også gælder for væsentlige reservedele til tidligere leverede redskaber, maskiner, apparater eller køretøjer, fastlægges efter den i artikel 14 nævnte fremgangsmåde.

Artikel 8

Ved anvendelsen af artiklerne 4 til 7 anses medlemsstaterne som en territorial enhed.

Artikel 9

1. Skal varers oprindelse ved indførslen godtgøres ved fremlæggelse af et oprindelsescertifikat, skal dette certifikat opfylde følgende betingelser:

- a) det skal være udfærdiget af en myndighed eller et almindeligt anerkendt organ, der er behørigt bemyndiget af udstedelseslandet;

b) det skal indeholde alle oplysninger, der er nødvendige for at identificere de varer, det vedrører, især

- kolloienes antal, art, mærker og numre,
- varernes art, brutto- og nettovægt,
- afsenderens navn;

c) det skal entydigt bekræfte, at de varer, det vedrører, har deres oprindelse i et bestemt land.

2. Selv om der foreligger et oprindelsescertifikat, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan de pågældende myndigheder i tilfælde af alvorlig tvivl kræve yderligere dokumentation for at sikre, at angivelsen om oprindelsen er i overensstemmelse med reglerne i denne forordning og med de i forbindelse med denne udstedte gennemførelsesbestemmelser.

Artikel 10

1. Oprindelsescertifikater for varer, der har deres oprindelse i Fællesskabet og udføres derfra, skal opfylde betingelserne i artikel 9, stk. 1, litra a) og b).

2. Disse oprindelsescertifikater bekræfter, at varerne har deres oprindelse i Fællesskabet.

Er det nødvendigt for eksporthandelen, kan certifikatet dog bekræfte, at varerne har deres oprindelse i en medlemsstat.

Er betingelserne i artikel 5 kun opfyldt ved sammenlægning af processer udført i forskellige medlemsstater, må under alle omstændigheder kun oprindelse i Fællesskabet bekræftes.

3. Medlemsstaterne træffer foranstaltninger, hvorved det kan påses, at de oprindelsescertifikater, der udstedes af deres myndigheder eller af dertil beføjede organer, senest ved overgangstidens afslutning udfærdiges og udstedes i overensstemmelse med bestemmelserne i bilag II i det omfang, kravene i forbindelse med udførselshandelen ikke er til hinder derfor.

Artikel 11

Hver medlemsstat underretter Kommissionen om de foranstaltninger, den træffer i sin centraladministration med henblik på denne forordnings anvendelse, samt om de problemer, der opstår i forbindelse med forordningens anvendelse. Kommissionen giver omgående de andre medlemsstater underretning om disse oplysninger.

Artikel 12

1. Der nedsættes et vareoprindelsesudvalg — i det følgende benævnt »Udvalget« —, der består af repræsentanter for medlemsstaterne og har en repræsentant for Kommissionen som formand.

2. Udvalget fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 13

Udvalget kan behandle ethvert spørgsmål om anvendelsen af denne forordning, som formanden forelægger det på eget initiativ eller på begæring af en repræsentant for en medlemsstat.

Artikel 14

1. De bestemmelser, som er nødvendige til gennemførelse af artiklerne 4–7, 9 og 10 vedtages efter den i stk. 2 og 3 angivne fremgangsmåde.

2. Kommissionens repræsentant forelægger Udvalget et udkast til de bestemmelser, der skal vedtages. Udvalget afgiver en udtalelse om udkastet inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal af tolv stemmer, idet medlemsstaternes stemmer tildeles vægt i henhold til traktatens artikel 148, stk. 2; formanden deltager ikke i afstemningen.

3. a) Kommissionen vedtager de påtænkte bestemmelser, når de er i overensstemmelse med Udvalgets udtalelse.

b) Er de påtænkte bestemmelser ikke i overensstemmelse med Udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet forslag til de bestemmelser, der skal vedtages. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

c) Har Rådet ikke truffet afgørelse inden udløbet af en frist på tre måneder, efter forslaget forelægges, vedtages de foreslåede bestemmelser af Kommissionen.

Artikel 15

Når de i artikel 14 nævnte bestemmelser medfører en ændring af bestemmelserne i en medlemsstat om udstedelse af oprindelsescertifikater for udførslen og dermed har til følge, at en økonomisk aktivitet påvirkes, kan Kommissionen efter anmodning fra den pågældende medlemsstat bemyndige denne til for et tidsrum af højst et år efter disse bestemmelsers ikrafttrædén at udskyde anvendelsen af de i artikel 14 indeholdte bestemmelser for en bestemt vare.

Denne artikel gælder for et tidsrum af fem år fra tidspunktet for denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 16

Denne forordning gælder også i de franske oversøiske departementer.

Artikel 17

Denne forordning træder i kraft den 1. juli 1968.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 27. juni 1968.

På Rådets vegne

E. FAURE

Formand

BILAG I

Liste over mineralske olieprodukter (artikel 3)

Position	Varebeskrivelse
ex 27.07 B I	Olier med indhold af aromatiske forbindelser som nævnt i bestemmelse 2 til kapitel 27, af hvilke 65 rumfangsprocent og derover destillerer ved temperatur på indtil 250° C (herunder blandinger af benzin og benzen), til anvendelse som brændstof.
27.09	Jordolie og rå olier hidrørende fra bituminøse mineraler.
27.10	Olier udvundet af jordolier, eller af rå olier hidrørende fra bituminøse mineraler; præparater, ikke andetsteds nævnt, indeholdende 70 vægtprocent eller derover af sådanne olier som karaktergivende bestanddel.
27.11	Jordoliegas og andre gasformige carbonhydrider.
27.12	Vaselin
27.13	Paraffin, microvox, tørvevox, ozokerit, montanvox og anden mineralvox, også farvet.
27.14	Kunstig asfaltbitumen, jordoliekok og andre restprodukter fra jordolie eller fra olier hidrørende fra bituminøse mineraler.
27.15	Bitumen og asfalt, naturlig; bituminøs skifer, asfaltsten og naturligt bitumenholdigt sand.
27.16	Bituminøse blandinger på basis af naturlig asfalt, naturlig bitumen, kunstig asfaltbitumen, mineraltjære eller mineraltjærebeget (f. eks. asfaltmastix og »cut backs«).
29.01 A I	Carbonhydrider, acycliske til anvendelse som brændstof.
29.01 B II a)	Carbonhydrider, cycloalkaner og cycloalkener, andre varer, til anvendelse som brændstof.
29.01 D I a)	Benzen, toluen og xylener, til anvendelse som brændstof.
ex 34.03 A	Tilberedte smøremidler, med indhold af olier udvundet af jordolie eller af rå olier hidrørende fra bituminøse mineraler på under 70 vægtprocent.
ex 34.04	Syntetisk vox, også vandopløseligt eller emulgerbart med vand; tilberedt vox, ikke emulgeret og ikke indeholdende opløsningsmidler; på basis af paraffin, jordolievox, vox af bituminøse mineraler eller restprodukter af paraffin.
38.14 B I a)	Præparater til modvirkning af bankning, oxydation, korrosion eller harpiksdannelse, viskositetsforhøjende præparater og lignende tilberedte additiver til mineralolier, andre varer, til smøremidler, indeholdende olier udvundet af jordolie eller af rå olier hidrørende fra bituminøse mineraler.
38.19 E	Alkylblanding.

BILAG II

Bestemmelser om udfærdigelse og udstedelse af oprindelsescertifikater

1. Oprindelsescertifikat udstedes efter skriftlig ansøgning fra den pågældende.
Nå omstændighederne taler derfor, især når pågældene ansøger regelmæssigt har udførselsforretninger, kan medlemsstaterne give afkald på anordning for hver enkelt udførselsforretning, såfremt overholdelsen af denne forordnings bestemmelser sikres.
 2. Ansøgningsformularen affattes på den udførende medlemsstats officielle sprog eller et eller flere af dens officielle sprog. Formularen til oprindelsescertifikat affattes på et eller flere af Fællesskabets officielle sprog eller på et andet sprog efter handelens sædvaner og krav.
 3. Ansøgningsformularen og formularen til oprindelsescertifikat udfyldes maskinskrevet eller håndskrevet på et af Fællesskabets officielle sprog eller på et andet sprog efter handelens sædvaner og krav, idet overensstemmelse skal iagttages. Ved håndskrevet udfyldning benyttes blæk og blokbogstaver.
 4. Certifikates format er 21×30 cm. Der skal anvendes træfrit, skriveskæft papir med en vægt af mindst 64 gram pr. m². Papiret skal forsynes med mørkebrunt, guilloyeret bundtryk, på hvilket enhver forfalskning med mekaniske eller kemiske midler bliver synlig.
 5. Medlemsstaterne kan selv foretage trykningen af formularerne til oprindelsescertifikat eller overlade den til trykkerier, som de har autoriseret hertil. I sidstnævnte tilfælde skal hver enkelt formular indeholde en henvisning til autorisationen samt det trykkeriet tildelte mærke.
-